Opinió | 27 | Actualitzat el 08/05/2013 a les 11:16

De símbols i actes

Es fa pesat haver de parlar sovint de coses semblants, ja que els immobilistes de torn no volen canviar res perquè la caverna mediàtica no s'enfadi i d'aquesta manera prefereixen continuar imposant la legalitat, quan els convé, a qualsevol forma de democràcia. Com que no tenen arguments han de recórrer a la llei per impedir que les majories decideixin democràticament el que considerin més convenient. Des d'entitats polítiques, cíviques i culturals s'ha proposat retirar el retrat del monarca de la sala de plens de l'Ajuntament de Manresa, un símbol que per molts de nosaltres només representa l'ocupació borbònica de Catalunya des de fa 300 anys i en absolut és un signe que dignifiqui la ciutat, com ens volen fer creure els ignorants espanyolistes de sempre, això si sense cap tipus d'argumentació. Convergència i Unió, ERC i CUP, entre d'altres formacions polítiques s'han compromès a enretirar el retrat abans de l'agost, quan es compliran precisament aquests 300 anys d'ocupació de la ciutat. Penso que no haurien de caldre tantes contemplacions i qualsevol responsable municipal el podria ubicar a l'arxiu d'un dia per l'altre.

L'actual rei d'Espanya no sols cau malament a bona part dels catalans pel que representa històricament sinó també pel seu tarannà personal i de membres de la seva família, que en temps de crisi, estan tenint un comportament més que discutible i donen una imatge lamentable, tant a dins com a l'exterior de l'estat. Que un jutge imputi la infanta Cristina i sigui el fiscal qui en qüestioni la decisió és una actitud si més no esperpèntica de l'actual justícia espanyola que ridiculitza l'opinió del príncep Felip en el sentit que tots els espanyols són iguals davant la llei. Amb els seus comportaments el que demostren és justament el contrari. I voldria recordar una vegada més que l'actual monarca va ser imposat pel dictador Francisco Franco com a cap de l'estat i màxim responsable de l'exèrcit espanyol. La democràcia que sorgeix de la Transició té alguns dèficits estructurals importants, un dels quals és la manca de reconeixement públic de les nacions que actualment constitueixen l'estat espanyol i l'altre el retorn a una República democràticament escollida pel poble espanyol i brutalment aixafada pel feixisme dels partidaris de José Antonio, amb la col·laboració necessària de la Itàlia mussoliniana i del nazisme de Hitler que amb la seva aviació va fer bombardejar diverses ciutats catalanes com a prova per les seves ànsies d'expansió durant la Segona Guerra Mundial.